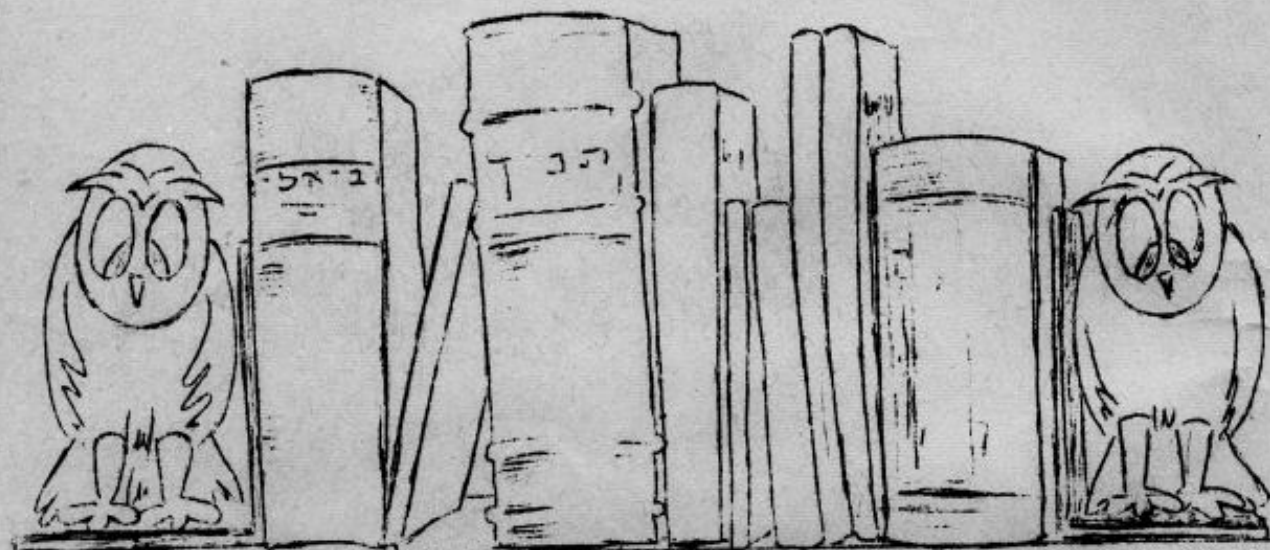

דבריו הכפר

7-8-1959

מס. 60

ג' זק ה'תשי"ט

עם העברת הספריה.

עם פתיחת הספריה החדשה אולי הגיע הזמן לבדוק במקצת את בעיותיה ומצבה. בהתחלה כמה מילים על מקום הספריה. כשהתחלתי את עבודתי בספריה היה ברור לי שהמקום קטן מדי להקמת ספריה ובוודאי צר וקטן מדי כדי שנוכל להשתמש בה כשיטה שבה החבר מחפש ובוחר את הספר בעצמו. על אף הקשיים המשכנו בשיטה זו, למרות הצפיפות והקושי לנהל את הדברים. אני התחלתי להלחם מההתחלה לקבל חדר-ספריה יותר גדול. המלאכה לא הייתה קלה, הופיעו כל מיני סיבות לדחות את העברת הספריה: אין שיכון לעולים שצריכים להגיע, אין חדר אורחים וכו'. כמו כן יש לציין שלא קבלנו את התמיכה שהיינו צריכים לקבל מלכ"ה בעלי תפקידים, אבל בסוף נכנס למקום שרצינו. אמנם כידוע לחברים אין הספריה בצריף דבר טוב. נאווה שבעתיד הלא רחוק נוכל לשנות גם את זה.

מספר הספרים העבריים הרשומים בספריה כעת הוא 750. תוכניהם לנו היא להגיע לפחות ל-1.000 ספרים עד סוף השנה. באנגליה; מה"פרנקל פמילי טרוסט", רכשנו עד כה 480 ספר, ספרים אנגליים אחרים: 1560. ביחד אנחנו מגיעים לקצת יותר מ-3.000 ספר. לפי רמת הספריות בארץ זאת נחשבת לספריה קטנה. הבעיה שלנו היא שאנחנו מנסים לבנות שתי ספריות בבית-אחת, עברית ואנגלית. ה"פרנקל פמילי טרוסט" עוזר למצב במידה לא קטנה אבל לא ברור אם יהיה לנו תקציב נוסף בעתיד הקרוב. בהזדמנות זו עלי להודות למר פרנקל מעל דפי "דבריו הכפר" בעד העזרה הגדולה שהוא הושיט לנו בעבר, ואנו מקווים שמפעל זה ימשיך.

הבעיה שלנו היא איך לבנות שתי ספריות על תקציב כולל של 600 ל"י לשנה. היות ועל סכום זה קשה לבנות הרבה. ביחס לספרים בעברית אנו מנסים

ככל האפשר לקנות כל ספרות יפה המופיעה במקור, כי התרגומים לא משכו את לב רוב החברים בעבר. בכל זאת קנינו השנה די הרבה תרגומים כדי לספק את דרישת חברי "איתנים", ילדי מבכיות הגבוהות ומעט החברים שאינם יודעים לקרא אנגלית. יש גם דרישה ממספר חברים לקנות ספרים בצרפתית, יש לנו כרגע כ-50 ספרים בשפה זו. אני בעצמי אינני רואה סיכוי לקנות ספרים בצרפתית כי התקציב אינו מרשה לנו לבנות שלוש ספריות. לדעתי על ועדת התרבות לדון בעניין זה ואם מחייבים קניות ספרים בצרפתית נצטרך להגדיל את התקציב לספרים.

מספר החברים המשתמשים בספריה הוא 110 ומתוך אלה מחליפים כל שבוע כ-70 חברים ספרים.

מדי פעם אני שומע ויכוח על טיב הספרים שאנו קונים. אנו בוחרים ספרים לפי מה שאנו יודעים על טעם החברים כמשק; אחרי נסיון של קרוב לשלוש שנים בספריה. רוב גדול של החברים קוראים ספרות יפה. קוראים את זה כי הם רוצים לבנות את הצרות של יום-יום ולהיהנות מעולם אחר בתוך הספר. 60% מהספרים שלנו הם ספרות יפה וכ-40% מקצועיים; אחוז זה מקובל ברוב הספריות בארץ. בכל אופן אנו תמיד מוכנים לקבל הצעות לקניה ספרים.

אני רוצה לסיים בכמה בקשות - חברים! שמרו על הספר מילרים! בזמן האחרון מצאנו ספרים שברור שילדים קרעו אותם. הכסף שאנו צריכים להוציא על כריכה מחודש הוא על חשבון ספרים חדשים! ובקשה אחרונה, אם יש לכם ספרים בחדרים אנו תמיד מוכנים לקבל אותם לספריה.

אריה ט.

.....

מדברי חז"ל

אין זורקין ספרים ממקום למקום
ואין נוהגין בהם בזיון.

....

אם אין קמח אין תורה,
אם אין תורה אין קמח.

מ ז ל ט ר ב

לחסיבה ולולו ז מ י ה להולדת ז מ נ ו ן .
לרימונדה וראובן ג י ו ט ר להולדת מ י כ ל .

\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$

לחברינו

אני ,

פיקסי ,

לילח ,

כהתקבלם כחברים למשק ,

ז א ו ב ר כ ה ז ז

מדיניות המזכירות

הענין השני : אחרי דיונים ובדיקות הוחלט לאשר הקמת מבנה לגנרטור חגורל בלבד (לשימוש בשעת צרה). בינתיים גם לחזיק ב"כודת" מקום הסרנספורמטור של חברת החשמל נקבע בקצה המזרחי של מחסן הבגדים (ילדים).

בריכת השחייה : הוחלט לבקש מהקדם תוכנית לנרי לבריכת השחייה, וכשנקבל אותה תקויים דיון במגמה לגמור את הבריכה עוד הקיץ. בינתיים נתלה התוכנית בחדר האוכל לעיון.

מורה לאילת השחר : אחרי חיפושים רבים נחברר שאין ביכלתינו לספק מורה לאילת השחר.

סנדלר : הוחלט להחליף את הסנדלר הנוכחי בגלל יוקר עבודתו. החלטה זאת בוצעה כבר והסנדלר החדש התחיל השבוע בעבודתו.

ספר בנין : כסיכום סקר מבנין הוחלט להקים 6-8 יחידות דיור לפי הסכם שיושג עם הסוכנות. חלק מן הסכום העומד לרשותינו יועבר לצרכי כיסה כוללת חדשה.

גבריאלי יהיה אחראי לעניינים טכניים ומופטי לטיפול בחקציביט. נוסף לזה הוחלט שאנו חותרים לקראת הקמת שיכון ותיקים.

הדרכה בבית ספר כדורי : יש אפשרות של הכנסת חבר להדרכה מטעם התנועה בבי"ט כדורי. המזכירות מתייחסת בחיוב להצעה ותחפש מועמד מתאים.

המנכ"ל יעורי התעמלות : הוחלט לקבל את הצעתו של לוסי להוסיף לה שעות עבודה ובמקום לכא כ-4.00 אח"כ היא תגיע ב-10.00 בבוקר, עם תוספת שכר מתאימה.

חקציב אישי להלבשה : המזכירות סמכה ידי ועדת החברה להביא את הצעותיה ישר לאסיפה הכללית.

מדריך למחנה A.Y. : לפי בקשת התנועה הוחלט לשחרר חבר להדריך מחנה זה. בינתיים יצא ברט לקבל את פניהם.

בעלות חברה : עקב בעיות חברה בקרב החברים הצעירים הועלה הענין לדיון והובאו ההצעות דלהלן :

1. אולפן מקצועי לעולי מערב.
2. כוחות עבודה זמניים (נח"ל, גרעין הכשרה וכו').
3. מנוי חבר לדאוג לשכבה זו בחברה.

הוטל על שמואל ואריק לחפש חבר למלא תפקיד זה.

חברות ועדת החברה .

לאחרונה דנה הועדה בענין חקציב אישי להלבשה. באסיפה הבאה תביא את הצעותיה המפורטות בפני החברה.
שום ב"צ ואוברי יצאו העירה למצא דוגמאות לזווילונות, שטיחים, מיטות, מזרונים ורהיטים. עומד לרשותינו סכום של 5.000 ל"י, שמתוכו יורדים 1.000 ל"י להתקנת ארונות בבתים החדשים.
נמשכים הדיונים בקשר לטיפולורים בחדר האוכל וכעת מחכים להערכה כספית של הנגר. בינתיים יוחל בהחלפת הקיר המפריד בין חדר האוכל ושטח רחצת כלים. קיר זה רקוב ומהווה סכנה לבנין כולו.

=====

לסגירה במעונת החדש ברכת הרחבה והתענות !!!!!

אדמות : יש פעולה באיזור למצא משבצות קבועות למשקים שכדרום-החול לה. אנחנו כל השנים מנהלים ויכוח על מספר הדונמים שאפשר לקבץ בסביבת הבית אחרי סיקול. טענת הקה"ל היא שאפשר להגיע ל-3850 ד' בקרבתינו, אנחנו טענו שמספר הדונמים שאפשר להגיע אליהם קטן יותר, אך זה היה מכוסס על הערכות. השנה עשינו בדיקות עומק קרקע בשטחים הדורשים סיקול. מצטיירת תמונה שלפיה אפשר להגיע ל-3.000 ד' -3.200 ד'. כנראה מתנהלות שיחות בין הסוכנות היהודית, המועצה האזורית וקצין הפתוח בענין זה. אנחנו רשאים לקבל 45 ד' ליחידה לפי חיכנון של 120 יחידות, דהיינו בס"ה שטח של 5.400 ד'. בסיכום חסרים 700 ד' שיצטרפו למצא לנו לאחר שעשינו את כל הסיקול בכפר הנשיא ו יש לסקל בערך עוד 800 ד' ובדרונו יש לנו 1.500 ד' יש סיכוי שבחריטים הקרובים יגיעו להשכונן סופי למשק. שטח לסה משמש ינתנים כתחליף למשק בעד אדמות שטרם הספקנו לסקלן. השנה הוקצב לנו וקציב לסיקול של 250 ד'. מזה מסקליט חלק דרומה מ"ג' עונה א' (דרום-מזרח משה-התעופה). וחלק בעמק שבין המחנה לבין כפר טובא.

מ"ג : הקו של "מקורות" מסוגל להוביל אלינו 420.000 מ"ע בשנה, ועד תשי"ח זה הספיק. לעומת זאת בתשי"ט בקושי מסתדרים. הסיבה היא במטע הצעיר המתגבר הדרוש כמויות גדולות יותר של מים. "מקורות" צריכה להגדיל לנו את הקו. יש לנו זכויות בבית על 750.000 מ"ע. נעשה חיכנון (גם חיכנון ביניים, גם חיכנון סופי) הקובע שעלינו לקבל במשך 3 השנים הבאות 650.000 מ"ע (מ-1960 עד 1963) ובאופן סופי 788.000 מ"ע. פירושו של דבר : הכפלת הקו. התעוררו בעיות של מקורות המים עצמם. זה עכשיו בדיון והמוסדות צריכים להחליט מאין לספק לנו את המים הנוספים.

חשמל : חברה החשמל כבר עובדת על הקו אלינו. לאור ההפתחות המשק בשנתיים האחרונות, ביחוד גם לאור ההתפתחות הצפויה במפעל הצטרכונו לשנות את הזמנתנו לטרנספורמטור של 100 קו"א ל-150 קו"א (קילו-וולט-אמפר). חברה החשמל הגיע בקרוב עד למשק עם הטרנספורמטור. איננו מוכנים עוד להתחבר, משום שהרשת שלנו אינו מתאים לתקן הדרוש ע"י החברה. אחרי טי-פולים נמרצים נראה שהסוכנות תהיה מוכנה לסדר לנו את הרשת הדרוש בתוך המחנה, כדי שיתאים לתקן. העניין כעת בבדיקה טכנית של הסוכנות ויש תקווה מבוססת שהחיבור יבוצע עוד החורף.

ניקיון בחלסה : תקציב פיתוח שנקבל השנה לניקיון יהיה בסביבת -10.000 ל"י ונקבל מהסוכנות הוספת של 20% על עבודה שתתבצע. ברצוננו לנקו השנה מינימום של 400 ד', באותו שטח כמו אשתקד, דהיינו על ידי יישור שטח עם שפוע אחיד ותעלות. הביצוע נמסר השנה בקבלנות, והמשק יצטרך להקדיש לזה רק את הנרי בתור מודד לבדיקה העבודה בכל שלב של ביצוע. אנחנו מתחילים בזה מיד.

שמואל ח.

החברה החשמל

בכמה שורות

הוחל בהקמת מפטמה חדשה ל-4.000 דאט בטטה שבין מגול התחמיץ והפריה לשעבר.

+++++
תחנת הדלק נכנסה לפעולה לאחר יום עיון למשתמשים בה. מנהל התחנה, סומי, התכבד בשאיבת הדלק הראשונה.

+++++
מעליה להעמסת דגים וטנק הובלה דגים בתוך השטח התקבלו במדגה ויביאו להקלה ניכרת בעומס העבודה, לשמחת העובדים שם.

+++++
צריף נוסף פורק בטטה הנח"ל לשעבר והועבר לחלסה. שם הוא יוקם כחצר אוכל ומחסן בטטה הבריכות החדשות.

+++++
באופק ובתוך המשק נרשמו עמדי החשמל המבשרים את חיבורינו בקרוב לרשת החשמל הארצית.

+++++
המדרכות מתקדמות לאיטן לכיוון הבתים החדשים כשכל יום ניצץ קטע חדש.

ג י נ ת כ ר י

=====

גידול צמחי נוי בארץ זוהי עבודה מלאכותית. פני המחנה היו גרועים מאד לו הייתי מפסיק לעבוד לשבועיים ימים. תוך חודש כל עבודתה של אסתר ושלי הייתה הולכת למסמיון. ענף גינת הנוי רגיש במיוחד לכמות העבודה המושקעת בו. רואים מהר מאד תוצאות של עבודה, אפילו של שעות מועטות.

כשנכנסתי לענף ראיתי את אסתר מתרוצצת כמטורפת כשהיא מנסה למלא תפקיד שהיה רחב מדי בשביל אדם אחד; לעיתים קרובות לא הספיקה לסיים עבודה שהיא התחילה בה. הבינונו שכך לא נוכל להמשיך. הסכמנו לסידור שלפיו אני הצטרפתי לעבוד באופן שיטתי משטח לשטח, בכדי לשפר את מראהו. בינתיים אסתר עסקה בעבודות השוטפות, כגון השקאה, עידור, קצירת דשאים, ריסוסים וטיפול במשתלה. נוסף לזה נענתה לבקשת חברים לשתילים, צינורות וכו'.

באותו הזמן עבד יצחק פ., ואחריו לני יודאיקין, כשהוא בלתי תלוי מאתנו. הם שתלו עצים בשטח נרחב לאורך הכביש, בסביבות דיר הצאן והלולים. הכל הלך יפה מאד. השטח הנסוע בערך הוכפל ומראה המחנה השתפר בהרבה.

לצערינו הלחה אסתר ואני נסיתי להגיע לעבודה מאוונת בין שיפורים והרחבה מחד, לבין עבודה שוטפת מאידך. מאז הפסיק גם לני לעבוד בענף, בעקבות יציאתו לצה"ל, כך שאני נשארת לבדי.

אחרי ויכוחים רבים קבלתי שכיר, אך הוא לא היה מוצלח ביותר, ופיטרנו אותו. אחר זמן-מה קבלתי שכיר אחר, והוא ברוב הימים עובד אתי. המזכירות גם מטכימה שאקבל עזרה חלקית נוספת - אך הסדרן לא הצליח למצא מישתור. למעשה, עלי להלחם מלחמה תמידית בכדי שלא יוציאו גם אותי מעבודתי.

עכשיו אני מעבד לבדי שטח הרבה יותר גדול מאשר אסתר עיבדה בזמנה, אני רואה שאני נוהג כמוה : גם אני מתרוצץ כמטורף מבלי שאוכל לגמור עבודה במאה אחוז.

אמנם למראית עין הכל נראה פחות או יותר בסדר. אך למעשה הגעתי למסקנה שלא אוכל לקוות להספיק את הכל, ושצטרף לותר על משהו. כעיקר ט. לה המשתלה. לא היה לי זמן לעסוק בה, וכתוצאה מכך שתילים בשווי של מאות לירות מתו. מחו יותר ממחצית השתילים שנקנו בשביל החברים העומדים להכנס לבתיים החדשים ורוב רובם של מאות היחורים שסידרתי בזמנו יחד עם אסתר אינם עוד. היינו רגילים לאחוז קליטה של 70%.

לא ברור לי מה לעשות עם המשתלה כעתיד. לא היה ולא יהיה לי הזמן הדרוש לזרוע פרחים חדשים, דבר שבעצם צריך לעשות עוד מעט; עשיית יחורים בכלל אינה באה בחשבון, בתנאים הנוכחיים. לקנות שתילים ולתת להם למות זהו בזבוז גרידא. הקרבן השני היה השטח שנשתל על ידי יצחק פ., ואח"כ לני י. טיפל בשטח זה. אך לא פעם הסידור הוציא אותו מהענף, והתוצאה ברורה. לפי הערכתי כ-20% של העצים נשארו בחיים. החלטתי לעשות את הכל לשמור על שדות עצים לאורך הכביש, אך זה מהווה רק אחוז קטן ממה שנשתל לראשונה.

בקרב התעורר דרישה לשתילה בקרבת הבתים החדשים וליד בריכת השחייה. מבחינת התיכנון יש כאן אפשרויות רבות מאד, כמיוחד לאור התוכנית החדשה למדרכות. ברור הוא שלא עזרה נוספת אין כל אפשרות להרחיב את השטח המעובד כיום.

מרקי.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ל א ס ת ר ס

שלוחה ברכתינו להחלמה מהירה !!

::::::::::

אנו מברכים את פני הנרי חבירינו

גב. וינטר

גב. פרקר

בבואן להתענג בקרב ילדיהן ונכדיהן.

היה זה כשכח כשבע שבועות, כשכל אדם נורמלי עודנו בעולם החלומות, שחלום בלתי זה החחיל כשכילי, ותפקידי הראשון היה להיות סבל ולהעמיס על הוולוו כ-40 מורונים, ומספר דומה של ילדים, חכית נפט וכ-6 מספלות. כשסוף-סוף החלטנו להתרחק מהמחסן הכללי, ולהפוך מכ-100 עיניים דומעות של הורי החברים, הוחלנו כמה שבועות לטף. הצלחנו להתייטב לצדו של חברי לצרה, אלק, למרות שלומית וו. נמצאה כינינו וההורי נוצר על ידי שירים וצעקות, אך דאגתי העיקרית הייתה לשלומית, האם היא עדיין נושמת. הגענו לבסוף למחוז חפצינו ומיד ירדנו הימח. הקייטנה החלה.

חמ"ד דמית' לעצמי שקייטנה פירושה חופש, נויט וזמנוחה; אך כשהמבטלת הראשית העזירה אותי למחרת ב-5.30 בכדי לקלף תפוחי אדמה, וחלומותי על נופש וכו' נחרסו. בימים הראשונים באמת נכנעתי לקריאת המטבח, אך כעבור זמן מה אפילו 7.00 היה מספיק מוקדם בכדי למלא את תפקידי (לפחות כך אני חשבתי) - עד היום איבני ידע את דעתן של המבטלות והמטפלות בכדורן). לאחר שטיפת מאות הכלים, רכזנו את הילדים ועלינו על האוטובוס המיוחד. ברצוני להעיר שכאן נתקיימה הספירה הראשונה של הילדים; וכ-23 ספירות דומות בוצעו הוך שלוש וחצי השעות עד לחזרתנו מהים, לבל יאבר אפילו אחד מנכסינו היקרים. ספירות אלה היו רחוק מקלות. כש-43 ילדים מסתובבים מסביבך במקום לעמוד לרגע קט ללא תדונה, גילינו שהשיטה המהירה ביותר היתה לספור את הצלעות הרגלים של הילדים, וזאת הסכום לחלק ב-10. עלי לציין שהרשימה בים עברה ללא ארועים מיוחדים, והילדים נשמעו להוראותינו בצורה יפה. אבל מסמך היציאות לשפת הים היה ללא ספק סידרת המשחקים שאלק המציא - יום א' כדור מוט, יום ב' משחק טוט, יום ג' משחק שום וכו' (טוב שלא היו יותר מ-22 ימים).

שעות אחר הצהריים עבור כמחנה הן לילדים כ"סינח", והן לנו כשתיית תה ומשחקי "סקרבל". לאחר ארוחת 4 נאלצנו טוב להופיע כצעירים בעלי כושר ומשחק משחקי ריצה עם הילדים. בערבים שמחנו להגיד לילה טוב לילדים ולהרגיש חופשיים, כלומר כשעה 10.00. ומוכן מאליו שזו הייתה ההזדמנות הטובה ביותר טוב לשתות תה ולעסוק במשחקי "סקרבל". הלכנו ליטון רק כשלושה מתוך ארבעת השחקנים כבר נחרו - ולעולם לא הגענו לשלב זה לפני 1 בבוקר.

חוריות מיוחדות היו היציאה לשייט בנמל ובמפרץ. יציאה לסרטים (כגון
טרוון, השמן והרזה וסרטי אינדיאנים רבי מתח) וכמוכן הערב האחרון. אפשר
לכתוב ספר שלם על אותו ערב, אבל מוטב שתשמעו את הרפתקאות אלה ישר מפי
ההרפתקנים וההרפתקניות. רק נשאר לשאול את המחסנאית האם כחמי תה, תמיסת צינץ
חלב, מריחת שוקולד, משחת שניים ושתי ברנדי ניתנים לכבוס או לא?
מסיבת הסיום היתה ללא ספק שיא הקייטנה (אם לא לילדים, אז לפחות למש-
תהפים ב"זיג"). מחזה כה מקורי, אם סיפור כה מותח לא נברא מעולם - ובלי
חזרות

בטיכונס, קיבלתי את הרושם שהילדים נהנו משבוע הקייט שלהם, ואם מותר לי להוסיף, הייתי מציע למוסדות החינוך להאריך קייטנות אלה לשבועיים (לפחות לילדים היותר מבוגרים). אך לגבי המטפלים, למרות השכר מהחיים היומיומיים במטק, כזה הוא די מעייף ואני מקווה שאין אמת בשמועה שמציעים את זה כתחליף לחופש השנתי של החבר.

78

• • • • •

מוסי חולה ונשאר בחדרו. יודת בדרכת אל"ו
בעבודתה כטיפול חולים פוגשת את אה"י.
כשנודע לו לאן היא: הולכת הוא שואל :
- את הולכת להסתפר ?

Abstract

רותי חצור מבקרת בסכריה ואחרי הערות
על ריבוי חדרי האוכל בעיר נכנסה גם
ל"הרצליה". גם היא מתקשה במעיה נוספת:
- האם יש לעובדים פה גם כז' הפסקה ?

14.7 קמנו בבוקר בשעה 6.30 ואחרי ארוחת בוקר חכיננו לאוטו מאילת השחר. המכונית לא באה עד מאוחר ורק ב-12.30 יצאנו לדרך. הגענו כמובן מאוחר, האחרונים למחנה. מיד התחלנו במתקנים ועברנו כל הזמן. אחרי האוכל ומקלחת היינו מוכנים למפקד, שלאחריו התקיימה מסיבת קטנה.

15.7 אחרי מפקד הבוקר היה לנו שדאות עד 10.30. אז הלכנו לשחות בים עד הצהריים. לאחר הארוחה נחנו והמשכנו במתקנים עד הערב. שוב מפקד והלכנו לישון מוקדם, כי למחרת הייתה לנו גיחה קשה על המונספורט, גיחה ה"קנאים" וה"רומאים" (משחק מחנאות של החטיבה - המע.).

16.7 קמנו בשעה 3 1/2 והיה מסדר. עלינו על אוטובוס ונסענו עד לכפר אחד. משם ירדנו מהכביש והתחלנו ללכת ברגל על שביל עפר צר. היו הרבה שיחים ועצים בדרך שמכחינה אחת עזרו לנו הרכה, כי מצאנו מקום טוב לשבת כשתמפקד רצה לספר לנו משהו. שם התחלנו לקבוצות וחלקו לנו שרובים ירוקים - היינו קנאים (ל"רומאים" נחנו שרוך אדום). המפקד סיפר לנו שהמאספים נלקחו בשבי ושעלינו לתכנן מארב. ישבנו בין השיחים וחכיננו. ה"רומאים" הגיעו, התנפלו עליהם ולקחנו הרבה שבויים. (היינו צריכים לקרוע את השרובים). אחר כך סידרנו החלפת שבויים ואז טוב התקדמנו והגענו לרגלי המונספורט. אכלנו ארוחת בוקר והתחלנו לטפס על ההר. הגענו עייפים והתחלנו להתבצר במקום. המונספורט הינו מכור עמוק למעלה וראינו הכל מה שנעשה במחנה ה"רומאים". בשעה 3 אתה"צ היה קרב על המים לרגלי ההר - יש נתל ושמ עשינו קרב, הנחל היה שוק ל"רומאים". בקרב זה נצחנו כי הצלחנו לקחת מים. אחרי ארוחת ערב הייתה לנו מסיבה וחלקו את הילדים לשמור בלילה.

17.7 השומרים האחרונים ראו שח"רומאים" מתכננים להתנפל עלינו. קמנו מהר והיינו מוכנים לקרב. כגלל שהם היו 150 ילד ואנחנו רק 120 לא היה זה קל ביותר. הם הצליחו לכבוש את המבצר ונצחנו. לטבויים עשו מטפס והם היו צריכים לעבור קצה. אז ירדנו לרגלי ההר והיינו שוב ל"קנאים". ה"רומאים" חזרו לפלוגה שלהם: "גוש חלב"; ואנחנו - לפלוגת "יודפת". (ילדי כול משק היו מחלקה אחת. למחלקתינו קראו "ירמיהו"). התחלנו ללכת הרכה קילו-מטרים והגענו לפביש. חכינו לאוטובוס שלבסוף הגיע, חזרנו למחנה והמשכנו במתקנים. ארוחת ערב עם מפקד ועוד מסיבה לסיום הגיחה והלכנו לישון.

18.7 קמנו מאוחר ואחרי מסדר בוקר חלקו את הפלוגות לשתיים, חצי שוחים בים וחצי עושים טיול לראש הנקרה ואז להיפך. אחרי הצהריים היה לנו טפורט עד 6.00 ומכל מחלקה בחרו בכמה ילדים להשתתף. בערב היה מפקד כרגיל, והייתה מסיבת סיום מחנה החטיבת שבו היו כל מיני הופעות וכו'. במפקד בחצות הלילה חלקו את תעודות המחנה. במפקד אמר המפקד שכל המחנה התנהג בגבורה וכרצון ונורה שמחנו שהוא אמר כך, וגם שהתקנו מתקנים טובים ויפים. הלכנו לישון בשעה 1.

19.7 קמנו ב-9.30 והיינו מוכנים לצאת מהמחנה אבל האוטו לא בא, כרגיל. שחי כל היום. לבסוף הגיעה המכונית והגענו ב-7 1/2 הביתה. היה הכל טוב והאוכל טוב מאד. עשינו טפורט בהקמת המתקנים וכו' והיה נהדר. הילדים היו טובים וגם המדריכים. וכעת אסיים את דין וחשבון על מחנה חטיבת כיתות ו'.

אביבה בן-חיים.

=====

לא מזמן הופיע שלט בכניסה לכרם,
ובו התראה מנגיעה כפרי, לאחר ריסוס
ב"פריטיון".
העירה רחל לאימה:
- ראיחי שלט, ועליו תמונה של
קוף סורג בטיפודים.

.....

אתי השתולל בחדר וקיבל על ה"טוטיק" מאביו.
מחרעט הוא ואומר:
- אסור לך להרביץ לי. אתה איש ולא מטפלת!

ה ש ת ל מ ו ת ק י צ .

כפעם הראשונה יצאו השנה להשתלמות קיץ של המדרשה מורים וגבנות ייחד. דבר זה הקשה על סידור העבודה לא במעט ויצאנו בחקורה ששותפות זו תהיה לכרכה לכל המסתתפים גם יחד.

הגענו מיוזעים ועייפים למחוז הפצינו והצטרפנו לקהל המחכים להרשם. (אולי כדאי להנהלת המדרשה לתת את הדעת על אוטובוס נוסף בין השעות 8.30 ו-12.30 בימים של התחלת קורסים כדי למנוע את החיפושים אחרי טרמפים והליכה ברגל עם מזוודות). אחרי בלבולים שונים של מילוי טפסים, תשלום שיקים וכו' הוקצנו כל אחד פינתו בחדר המיסות (3-4 איט לחדר) ואחרי הרצאת הפתיחה של יהודה מסינגר (המנהל המיוער של המדרשה) התחילה העבודה.

ארי'ל יישמע הדבר כפרדוקס אבל אחת הצרות בהשתלמות מעין זה היא הרצון העז של החברים ללמוד. כל שעה לא מנוצלת נראית כאסון ממש. בימים הראשונים היו כמה שעות כאלה ודבר זה גרם לדכאון ומצב רוח שלא תמיד בפרופורציה של חסעות ה"א-בורות". אחרי יום יומיים נכנסו הדברים למסלולם. אצל המורים אורגנו חוגים להכנה לכיתות שונות והעבודה הייתה מרובה.

אני כחור גננת הייתי טבעת רצון מאד מהקורס המרוכז ללמידה בכיתה א'. במשך שבוע ימים קבלנו והכנו שפע של חומר (גם חומר למחשבה) ואפילו אצל אלה מאתנו שלא ינצלו את כל הידיעות היכף ומיד נמצאת התורה במחברת מוכנה לעת הצורך. גם הבנות השתתפו בחוג לחיזוק בוכות קבלו לידיהן כלי הינוכי חשוב והציגו בפנינו את פרי עמלם במסיבת הסיום. נשאלת רק השאלה אם לא הקדישו מספר מרגלים של שעות להכנת תכונות עצמן, מלאכה שאפשר אחרי הכל גם לעשות בבית. סך הכל נראית לי פשוטה הדרך של בחירת נושא אחד או שניים עיקריים לכל השתלמות, במקום התפטרות על כל השטחים. שתי נקודות של בקורת לי להשתלמות:

1. לפי דעתי לא נוצלה כראוי עובדת המצאת יחד של ציבור גדול של מחנכים. האם באמת אין בעיות חינוך יסודיות הנוגעות לכל הגילים, והדוררות ליבון משותף? אין כוונתי פה לדיונים שבסופם החלטות, אבל לחילופי דיעות על אותן בעיות שדובר עליהן רבות "מאחורי הקלעים" ובאופן בלתי רשמי. חבל שלא נמצא הפפאי או היוזמה לשיחות כאלה.
2. ארגון השבת - במשך שנים מקובל שיטתה הוכנית לימודי השבת. - - - ומחציתם של התלמידים נסעו הביתה!

הינני מטילה פה אטמה, אך לפי הכלל שאין לחוקק חוק שאין הציבור עומד בו, יש לשנות פה משחו. לפי דעתי בשנים הבאות יש להרכיב הוכנית שתשאר את השבת פנויה ועל ידי כך נמנע מוסר כליות מן הנוסעים ומורת רוח מן הנשארים והמארגנים.

בסיכום - טוב מאד לצאת קצת ממעגל הדאגות היומיומיות, להפגש עם חברים למקצוע, לשוחח וללמוד.

לחלק , ביום ההתיישבות .

(סיר זה חובר למסיבת יום ההתיישבות
ה-11 של המשק, שהתקיים בצורה עתון חי)

משקים קמים ומשקים מתפרקים
אך אנו כאן תמיד ממשיכים
עוד שנה מלא חוויות עברה עלינו.
השנה היו בחולדותינו
וכבכל שנה בהודמנות זאת
נערוך סקירה של ההתפתחויות.

המאורע החשוב ביותר היה
התגשמות חלוס כריכת השחייה,
מרכז לחברה - מקום ליהנות,
אפשרות גם למתוח קצת העצמות.
דשאים ירוקים - עצים וגם צל,
רק שיכניסו כבר מים - לעזאזל !
אם לא יזדרזו, כולם חוששים
שלא נחרחבה עד דצמבר ששים !

ועוד מהפכה שהפכה את החיים
שרודה פתחה את חנות הקסמים.
מאז התחלת התקציב האישי
מתפקיד הקאת ההספקה, החבר הוא חפשי.
הבחורות מתכנסות כל יום ראשון, שני ושלישי,
רביעי, חמישי ולפעמים גם שישי.
את הבעל עם כל הילדים הן עוזבות
ויורדות לחנות - לראות ולקנות.
אך כל פעם הבחורה לא יורדת לבדה
כי אם לוקחת איתה לפחות מזוודה.
ולחור חוזרת כעבור שעותיים
ואפילו לא הביאה משחת שיניים.
תשאלו אם השיטה יכולה להצליח פעם ?
אתן לכם דוגמה סיפורית של דו-שיח שם.
האחת - נו, היום מה אנחנו קונים ?
רודה - יש היום עשרים סוגים סבונים.
האחת - נקח את הכי טוב - זה בטוח
השבוע בעלי לא יצטרך סבון גילות.
רודה - אם במקרה יחסרו לך תלושים
תקנו על חשבון חופש - רק כמה גרושים !
האחת - בעלי כסת יבין את המצב
או - כמה עולה פח אשפה מזהב ?

אולי תחשבו שאנו הבחורים
לשיטה חדשה זו כל כך מתנגדים ?
דבר אחד ברור - שכל יום אחד הצהריים
אפשר לפחות לישון את השעותיים.

כן, שנה מלאת חוויות כאן עברנו,
אפשר לחשוב שבאמת התעשרנו.
כשכבר לא נשאר לנו יותר מה לבנות
החלטנו לתקיע במשק שבי ארמונות.
דבר לא רגיל - יוצא מן הכלל -
ארמון למזכירות וארמון למפעל.
במזכירות לכל בעל תפקיד חדר לחוד,
ממש כמו ב"בית האיחוד" !
גן עדן של ממש שם הולך להיות
רק חסרות המזכירות הסכניות.
ובמשרדי המפעל - בכל הרצינות
עברו בהרבה את תקציב הריהוט.
כש משהו בא איזה משלוח לקבל,
הוא מחפש בלחות השונות את המנהל,

וכשסוף סוף נכנס ומתישכ בכסא נוח
הוא עלול את מטרת בואו גם לשכוח.
אך אל זלזול - המלאכה רק התחילה,
היכפל השיווק, הודו ל"קוקילה".
מי פעם חשב בצורה רצינית
שנשלח מצמידים אף לארצות הברית ?

כן, כן, שנה מלאה חוויות כאן עברנו,
אפילו לכנות את "עשור" כבר גמרנו !
והנה באמת התקדמות של ממש
כבר התחילו לעבור לשיכון החדש.
ולמרות שהמזכירות כה כועסת
אצל כל משפחה כבר גמורה המרפסת.
אך אל תשכחו את נעליכם לחלוץ
כשבחורף הבא תסיילו לשם בבוץ.
לפחות דבר אחד הוא מרגיע
שהתוכנית למדרכות יום אחד עוד תגיע.

כן, כן, שנה מלאה חוויות כאן עברנו,
אה הסערה, את השלג, אתהארבה עוד זכרנו.
לא נשכח בקלות חיסולה של הרפת,
ובמקומה ללול בנינו תוספת.
גמרנו עם הנסיונות לגדל סלק,
ככביש הראשי הוקמה תחנה דלק,
ויכוחים סוערים בין כל אם וכל אב
האם לקבל את הגן המעורב.
תקציבים, טילומים, כיתה ח' לאילת,
ובכל זאת כל יום בסידור חסרה מבשלת

כן - - משקים קמים ומשקים מתפרקים,
אך אנו כאן - תמיד ממשיכים !

אדי.